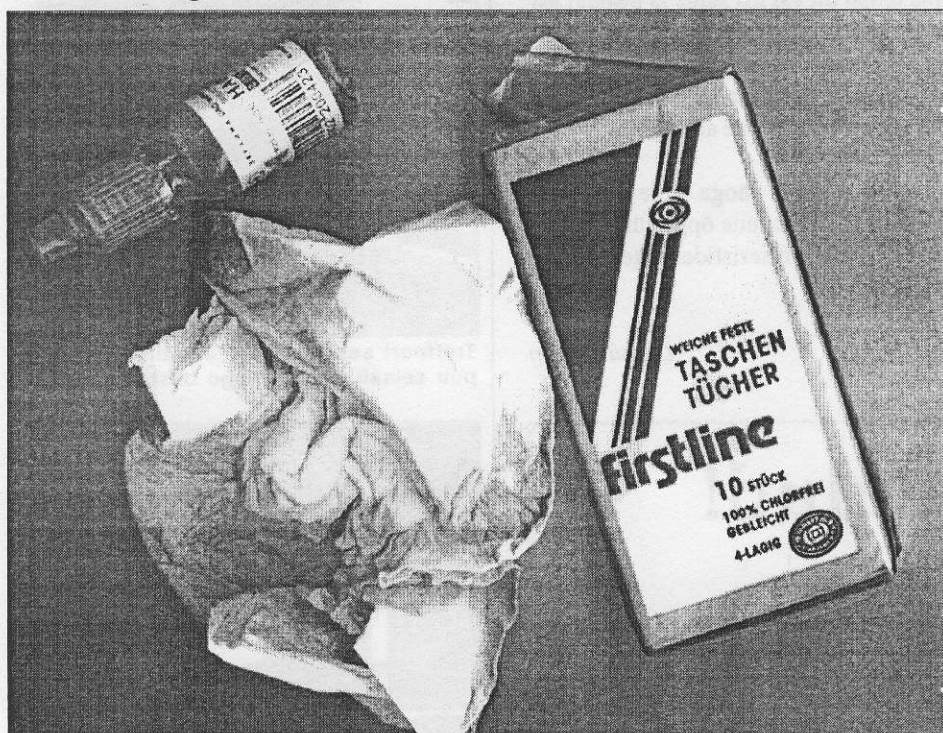

MILANG

detsember 2000, nr. 12

Haiged võiksid koju jääda

Haigused kimbutavad kooliperet

Palju võib klassipinkidel kohata vaikelu taskurättide ja nohurohuga. Suurepärased vahendid "hädaolukorras", ent terveks nad ei tee, kui ennast kodus korralikult ei ravi.

"Atsihh!", kostub ühest klassinurgast. "Tervist!", soovivad kaasõpilased. Seda on tõesti tarvis, sest on talv tulekul ning haigused kimbutavad meid kõikjal. Eriti aga koolis, kus on palju inimesi ja pisikute levik kerge. Siit tekib küsimus, kas tulla haigena kooli või mitte? Haigena kindlasti mitte, kuid kust löpeb pür haige ja tõbise vahel? Kas 37,5 palavik on pisike tõbi ja ei vääri koju jäämist? Kindlasti väärrib. See, kes tuleb haigena kooli, teeb teistele karuteene. Nii levitab ta suures kollektiivis haigust ja nii põevad varsti kodus pooled õpilased grippi. Õpilastel on muidugi hea vabandus – ei saa koolist puududa, sest jääb õppetööst maha ja ka puudumiste suhtes ollakse nõudlikud, seega ei saa

nohuga koju jääda. Tõesti, õpetajad ajavad puudumistõendeid taga ja see on muidugi õige, sest popitajaid on. Niisüis ähvardatakse arvestusele mittelaskmisega ja see toob kaasa haigete õpilaste kooliskäimise.

Tegelikult ei saa ainult õpilasi süüdistada haiguste levimises, sest paljud õpetajad tulevad kooli haigena ja jäävad koju ainult väga tõsise tõve puhul. Neilgi on õigustus – kes süis lapsi õpetab, kuid neid pole.

Seega peab igaüks ise otsustama, mis on tähtsam – kas enda ja kaaslaste tervis või mõned puudunud koolitunnid.

Mirjam Veermäe

Selles lehes

intervjuud :
õpilane Eva ja
õpetajad Hele Kiisel
ning Harry Sepp
lk.4-5,6,7

seksi terviseks
lk.9

Muusikaelamus
Kruusaaugus
lk.10

"Miilang" testis
piparkooke
lk.11

Vilistlane soovitab

Õpetaja Anne Laiuse klassiõde Airi Pöder, Tartu Ülikooli Kliinikumi arst, Maailma Tervishoiuorganisatsiooni eksperttöörühma liige ja Seksuaalsel Teel Levivate Infektsioonide Eesti Ühingu esinaine, on elurõõmus ja subtlusvalmis tartlanna, kes võiks olla eeskujuks igale treffneristile.

Kuidas sattusite Treffnerisse?

Küllap oli Treffneri kooli hea maine eelkõige mu vanavanematele meelde jäänud. Minu piirkonnakool oli tegelikult toonane 3. Keskkool ehk Puiestee tänava kool (Raadi Gümnaasium). Igal juhul ma mäletan, et kas ema või isa käis direktor Allan Lüimi jutul ning lõpuks ma süiski sain süia kooli, mida süis kutsuti küll Anton Hansen Tammsaare nimeliseks Tartu 1. Keskkooliks. Tol ajal oli ikkagi suur asi, et ei tulnud minna mitte piirkondlikku kooli, vaid ühte Tartu kõige parema mainega kooli.

Torm pärast vaikust - arvestuste nädal Treffneris

Üks raskemaid nädalaid perioodis on arvestuste nädal. Koolipeal võib märgata väsinuid ja stressis olevaid treffneriste kummitusena ringi käimas. Miilang võttis ette ja küsitles õppureid nende kõige raskemate arvestuste kohta.

Ikka ja alati on üheks kõige raskemaks arvestustööks olnud matemaatika, seda mainisid ära kaheksa õpilast kaheteistkümnest. Loogiliselt oli kõige raskem see humanitaaridele, kuigi kurtsid ka mõned reaaliid (vaesed inimesed - õpitakse seda ju süviti). Kõige hullem asi, mis matemaatika arvestusel ette võib tulla, on see, et ollakse palju õppinud, valemid on peas, aga vastus mitte kuidagi normaalne välja tulla ei taha.

Kõige hullem aga arvestustest on füüsika arvestus. Paljud väidavad, et füüsika ei ole üldse loogiline ning peale selle on seal palju valemeid. Üks õpilane 11b-st ei tundnud aga selle üle mitte mingisugust hirmu, kuna temal olevat asi selge ja pealegi asi pidi väga lihtne olema. Need aga, kellele füüsika raskusi tekitab, tunnen sügavalt kaasa.

Aga see pole veel kõik, mida mainiti. Treffneris pidi olema üks väga müstiline aine - keemia. Jah, tõsi see ju on, et keemia kõigile pähe ei mahu. Aga see selleks. Mainiti filosoofiat, vene keelt, inglise keelt ja loomulikult ka geograafiat (mille all vaesed kümnendikud ägisevad).

Olgu mis on, aga arvestustele tuleb minna rõõmu ja naeratava näoga. Pole need arvestused ühti nii rasked - tuleb lihtsalt rohkem vaeva näha (eriti uue õppetsükli alguses, mitte vahetult enne arvestusi!), aga sellest just jääb treffneristidel sageli puudu.

Lennart Peep

Tähelepanu, jõulud!

Neljapäeval, 21. dets. toimub kell 18.00 kooli aulas jõulupidu.

Klasside kingikotid palutakse tuua huvijuhti kabinetti kella 17.00ks.

Reede, 22. dets. algab koolipäev kell 9.00 klassijuhatajatunniga:

10aE1	11cLS2
10bV	11dA
10cF	11eE3
10dSA	12aM1
10eAr	12b aula
11aG	12cB
11bE2	12dPR

Reedel kell 10.00 jõulujumalateenistus Pauluse kirikus.

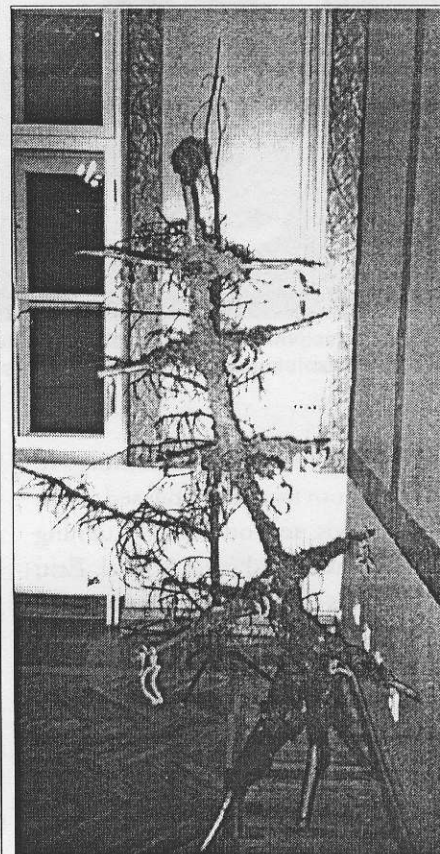
Kooli juhtkond soovib kõigile rahulikku jõuluaega ning palub nii õpilastel kui ka õpetajatel pöörata tähelepanu tuleohutusnõuete järgimisele.

Direktori käskkirjaga vastutab kooli õpilasüritustel tuleohutuse eest huvijuht Uve Saar.

Kooli ehivad veidi nirud kuused

Treffneri selleaastane "ametlik" jõulupu pu seisab nurgas Hugo büsti varjates.

Tänavune õpilaste jõulukuusenägemus ilmestamas teist aula nurka.

Toimetus: Hanne-Stella Säre, Lennart Peep, Kaidi Mensikova;
Maris Puide, Kadri Kroon, Sander Haugas, Erki Hõbe,
Tea Narusberg, Sigrid Pisukov, Kristel Uiboaed

Peatoimetaja: Mirjam Veermäe
Küljendaja: Käty Kask
Juhendaja: Age Salo

MILANG
HG

Aastapäevaballil keerutati jalga

Laupäeval, 2. detsembril toimus meie koolis järjekordne aastapäeva ball. Nii mõnegi jaoks oli kummaline ettekujutus, et see üritus saab toimuma kooli aulas, ruumis, kus nii mõnigi kord sai karmide või ka siis vähem karmide lugude järgi kareldud.

Õhtu oli soe ja see andis lootuse vahvaks ürituseks, mis oli teoks saamas. Ukse avasid ülikonda rietatud noormehed, olekski olnud kummaline kohata seal teksades ja kampsuneis nii tuttavaid kooli- ja klassivendi. Otse loomulikult olid kõik rietatud vastavalt ürituse nõudmistele, võimalikult viisakalt ja siiski mitte liiga silmatorkavalt. Noormeestel polnud küll eriti valikuvõimalust - selga pidi ajama ikka sellesama ülikonna. Seda säravamad olid naissoo esindajad! Täitsa tore oleks, kui korraldataks ball, kus on mingi

eriskummaline *dress-code*, aga siis poleks see ju enam ball!

Kava kui niisugune oli vahva, aga kahtlust balli meeolellu sobimiseks tekiat rühm, mille tegevus - tants meenutas koletult mu *kick-boxingu* trenni. Ehk oleks siiski pidanud kavas olema midagi sama vahvat, aga sobivamat. Kindlasti pakkus noormeestele silmarõõmu ülipaindlik neiu, kes nii mõnegi ehk muidu üliaktiivse vilistlase mõneks ajaks maha rahustas.

Vilistlaste põhiprobleemiks oli varajane lõpp ja *actioni* vähesus. Mis selleks *actioniks* oleks pidanud olema, nad öelda ei osanud. Põhiargumendiks oli: "Kui mina veel treffneris käisin, oli kõik teistmoodi!"

Tegelikult oli ball väga tore, ja kõige parem oligi ehk hoopis see, et ka õpetajaskond nautis toimuvat ja seda aktiivse jalakeerutamisega väljendas!!!

Kaidi Mensikova

Haiged silmad ja seljad Treffneris

Infolehes avaldatud andmetest selgus, et treffneristi silmanägemine pole eriti hea. Peaaegu pool kooli õpilastest kannavad prille. Samuti kaevatakse seljavalude pärast. Käsi-me kooliarsti käest küsimas, mis võiks olla selle põhjuseks ja kuidas seda ära hoida.

Kooliarst soovitab:

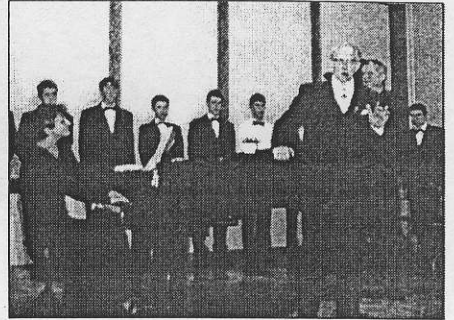
Selgus, et arvatavasti on halb silmanägemine tingitud sellest, et ollakse liiga pikka aega arvuti taga. Kui seda tehtaks mõõdukalt ja pausidega, probleem

puuduks. Väga kasulik oleks teha silmaharjutusi, mille nimekirja said arvutiõpetajad. Loomulikult avaldab nii silmadele kui ka seljale halba mõju väga pikad ja pingelised koolipäevad. Kindlasti tuleks aastas kord silmaarsti külastada, sest ainult kooliarsti ülevaatusest ei piisa. Probleemid seljaga võivad tingitud olla ka varasematest eluaastatest. Mõnel võivad rühihäired olla juba väga noores eas ja nüüd tuleb see eriti välja, sest kõikjale tuleb jõuda õigeaegselt, ilma hilinejata. Samas esineb selliseid probleeme õpilaste seas, kes tegelevad spordiga, vähem.

Nüüsi tehkem hea tervise nimel palju sporti ning arvuti taga istudes mõelge vahel oma silmadele.

Sigrid Pisukov

117. aastapäeval vaheldusrikkad üritused

Teile esineb 1937. aasta lennu vilistlane Edgar Lamp

Hugo Treffneri Gümnaasiumi 117. aastapäeva ürituste ja ettevõtmiste raames toimus muuhulgas H. Treffneri haua külastamine, 1991. aasta lennu vilistlastega kohtumine, kooli näitetruppide esinemine, aktused, vilistlaste ja koolipere esinemised ning aastapäevaball.

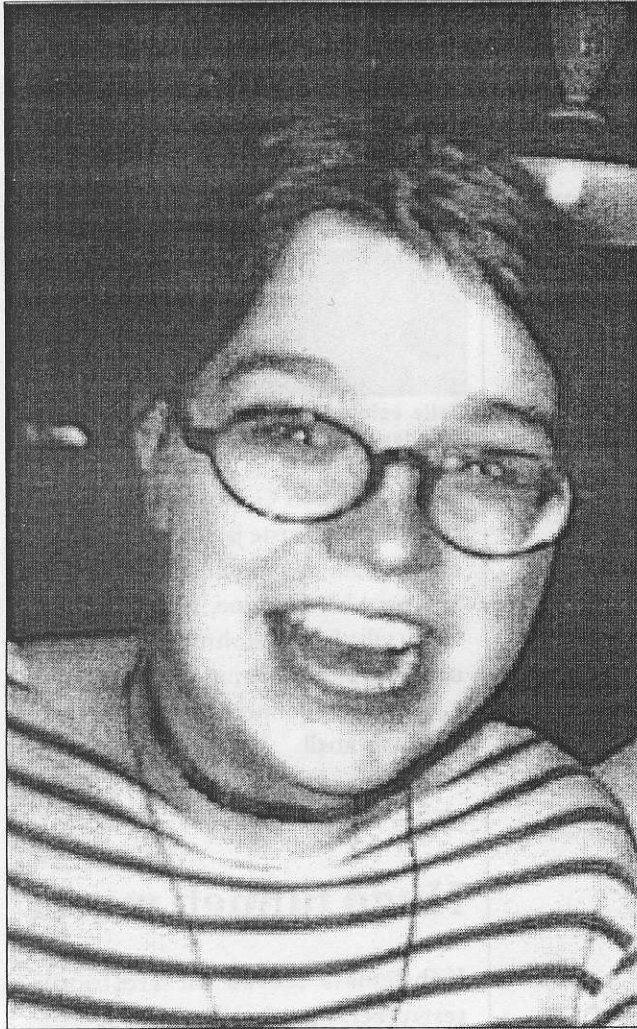
Hugo tunneb muret

Kahtlemata teevad nii Treffnoonia restaureerimine kui ka uued juurdeehitused vanale koolivaimule ainult meelega. Rahuloleval ilmel hõljab ta mööda kordatehtud kooliruumi ja kiikab akendest välja, et töömeeste ehitusjärjel silma peal hoida.

Kuigi-kõik tundub lausa suurepäraselt minevat, on valvsale Hugole ka ühtteist murettekivate silma jäänud. Nimelt ei saa kuidagi tähelepanuta jätta pragusid, mis vastvalminud seintesse ilmuvad. Mõte remondi läbinud koolihoonest, mis kaardimajakesena kokku variseb, teeb Hugo murelikuks. "Ei mina tea, mis nii edasi saab" kommenteerib ta, ise murelikult habet silitades.

Kooli majandusjuhataja sõnul pole aga muretsemiseks põhjust. Praod tekivad seintesse vundamendi vajumisel. Samuti pole karta, et uued seinad pragulisteks jäävadki, sest ehitusfirma poolt antud garantii hõlmab ka seinte kordategemist.

Õunakooginarkomaanist spordi-

Söögivahetund. Kõnnime Evaga Toomemäe poole. Minul käes diktofon, tal kook. Paljudele on teada, et 11e klassi tüdrukud korraldavad Kruusaaugus pidusid. Eks teemegi siis sellest juttu.

“Miks te neid pidusid hakkasite korraldama?” küsin hakatuseks. Eval lööb nägu kohe särava. “Sest kuskil ei ole nii häid pidusid, kus me ise saaksime pidutseda, kogu aeg tõesti niimoodi, et...noh pidu panna,” paistab ta sellest ettevõtmisest heal arvamusel olevat. “Need on seega hullult head peod, mida te teete?” “Meie jaoks on,” tuleb kiire vastus. “Mitte keegi ei tee seda raha pärast. Ainult sellepärast, et meil kõigil on seal hea olla.” Tean, et eelmise peoga oli sekeldusi... Räägi mulle teie viimasest peost?”

“Viimasest peost? Viimasel peol kaotasin ma umbes veerandid oma närvirakkudest. Tegelikult lõppkokkuvõttes tuli jumala lahe välja,” teatab ta peale väikest mõttepausi. Peab

tunnistama, et tal on õigus. “See oli Tsikliklubis. Kas te kavatsete pidusid ka edaspidi seal teha?” küsin, sest seegi oli kihvt koht. “Ei, ma arvan, et Kruusaaugus on ikka mõnusam koht selleks. Tsikliklubi oli muidugi lahe, aga...ma ei tea...kõik on ära harjunud sellega, et kui kirjutad, et Kruusaaugus on pidu, siis, noh, läheb kokku õudselt hästi,” hajutab Eva kergelt mu kahtlused. Oleme jõudnud treppideni ja hakkame seal üles rühkima. Eesmärki, kuhu jõuda, meil pole.

Lihtsalt jalutame

“Miks te viimasele peole bändid kutsusite?” Eelmised üritused on olnud ilma esinejateta. “Sellepärast et see Ragamuffin (mitte Ragamuffini – toim.)

tahtis ise tulla meile näiteks. Algul kavatsesid ise vist teha seal peo, aga olid nõus hoopis meile tulema. Ja teised bändid ka tahtsid tulla, kuigi üks kadus ära. Neil oli trummariga probleeme, too oli hästi vihane, sest pidi tund aega kuskil ootama. Aga need kaks bändi olid ka head ja arvatist lasti muusikat...” lõpetab ta kiiresti jutu jälle positiivseks pöörates ja pakub mulle kooki, õunakooki.

Räägime arvatist

“Oled sa arvatifriik?” küsin ise kooki süües. Jube hea on teine. “Ei ole. Ükskord ma mõtlesin, kui üheksandas klassis arvatit õppima hakkasime, et ma ei tohi seda õppida, sest kui ma arvuti peale vihaseks saan, siis ma löön talle jalaga. Aga ma pole seda veel teinud. Praegu tahaks küll hüüega visata vastu seina visata. Nagu näiteks internetti pole või mida iganes.” Arvatiklassis on jah net maas, sellepärast saingi Evaga rääkida. Võib-olla ta salgab, et on arvatist sõltuvuses? “Sellepärast on

arvutid lollis, sest vahepeal netti pole?” uurin edasi. “Umbes jah. Ma ei tea. Häirivad vahepeal. Muidugi on lahe, kui saad seal muusikat kuulata ja kirju saad kirjutada ja niisama ringi käia ning huvitavat infot otsida. Muud seal huvitavat teha ei ole. Fotosid saab ümber teha ja kuulutusi saab ka teha.” tunnistab ta, et arvuti saab nii üht-teist teha, ise itsitades ja kooki jätades.

Läheme muusikateema peale üle

“Muusika roll sinu elus?”

“Roll?” küsib ta vastu, ise üle poriloikude hüpatas. “Ei oskagi öelda. Igapäev eriti ei kuula. Kui kuhugi peole lähed, siis on lahe. Selleks ongi need peod head, et kui ma pikalt vahepeal ei kuula, siis kuulan hästi suure portsu hästi head muusikat ära. Kui ma mõnelt healt peolt ära lähen, mõtlen kohe, et ma tahan tagasi minna. See ootamise periood on tegelikult palju parem. Kui pidu algab, siis ma tean, et ta lõppeb kohe ära.” Ja jutt kisub jälle pidudele...

“Mis on su lemmikbänd?” küsin muiates, ise juba ette aimates, mis vastus on. “Ah et muusika jah... Beatles, Doors...eee...Vucer, aga ma olen seda vähe kuulnud... tead seda?” Muidugi, et ma tean! Kõnnime tükk aega vaikides, kui meile tulevad vastu kask poissi ja üks ütleb teisele: “Vaata, grunge, kui lahe!” Tõesti näeb Eva lahe välja.

Grungestiil on lahe

“Kust sa oma riided saad?” küsin kohe seepeale. “Ema õmbleb, mina õmblen, sõbrad annavad kottide vastu, või siis kaltsukast.”

“Aga miks sa nii riides käid ja kuidas sa riideid valid, millega kooli tulla?” Jälle naerab. “Need on ju lahedad riided! Mis toolipeal on, panen selga. Kui seal midagi pole, siis tuustin kapis.” “Kas sulle meeldivad rohkem ruudulised püksid või heledad kampsunid?” uurin täpsemalt. “Tegelikult mulle valge värv ei meeldi, selline neutraalne. Ruudulised püksid on lahedad!” Vaatan maha ja nõustun temaga. Oleme jõudnud varemeteni. Peab vist hakkama kooli poole minema. “Meesideaal?” kargab mulle äkki traditsiooniline küsimus pähe, millele vähesed vastavad. Tükk aega vaikust.

vihkaja, kes putukaid ei armasta

“Jään vastuse võlgu... ee... shotlane võiks olla. Nad räägivad hästi lähedalt. Seelikud on ka, ruudulised. Nad on sellised villased, mulle meeldivad villased.” tuli ikkagi vastus. Eva ronib suure kuju juurde ja paneb endale mütsi pähe – väljas on nüske ja külm, võib haigeks jääda...

“Mis sa arvad, kes võidab kooli “Kõige lähedama?”” “Sa mõtled minu arvamust, et kelle mina oleks pannud? Ma'i tea. Võib-olla võidab see, kes endale reklaami tegi. Mulle näidati ka teda. Tegelikult ei oska absoluutselt arvata, kes rahvale meeldib.” kehitab ta õlgu ja paneb ka kindad kätte.

“Millised inimesed sulle meeldivad?” “Toredad inimesed. Need, kes mõistavad hästi nalja ja irooniat. Võib olla ei pea sellest aru saama. Ja kellele meeldivad lähedad peod ja kes käivad lähedatel pidudel.” Ja jälle kisub jutt pidude peale. Peaks muust ka rääkima.

Las harrastajad saavad medaleid

“Kuidas sa spordisse suhtud?”

“Oh jummal issand!” ütleb ta väga kummalise häälega, mis ütleb nii mõndagi, mida ta arvab. “Tegelikult ise küll ei taha mingit füüsilist tegevust teha. Kehalise kasvatusõpetaja saab nüüd kohe aru, kes räägib. Väga tore on muidugi, et inimesed tegelevad spordiga. Leiavad endale tegevuse peale kooli ja tööd. Ja võidavad kuldmedaleid. Kuigi Erki Noolest räägiti liiga palju. Ning jäeti üks matemaatikatund ära, mis oleks mulle hästi vajalik olnud!” ilmnevad siiski ka reaalklassi eelistused. Ja jutt koolile! “Miks sa Treffnerisse tulid?” Jälle üks traditsiooniline küsimus.

Treffnerist vahelduse mõttes

“Ma ei tea, võib olla vahelduse mõttes. Kõik rääkisid, et siin on jummal hea kool ja lähedad inimesed käivad siin. Ma avastasin, et see ongi lahe kool ja siin käivadki lähedad inimesed,” kõlab mitte nii traditsiooniline ja positiivne vastus.

“Miks sa humanitaarklassi läksid?” “Mind huvitavad humanitaarained vast kõige rohkem. Mmmmm...reaalained, need on igavad. Bioloogia on liiga... liiga palju detaile on. Mulle ei meeldi, kui suvel hästi

soe on. Putukaid on hästi palju ja putukad mulle ei meeldi. Sellepärast ei läinud ma loodusklassi ka, nad uurivad putukaid ja käivad metsas, kus on puugid ja ma ei tea, mis loomad veel. Vastik! Nad on nii jubedad ja vastikud. Ükskord ma nägin teleka peal suure tagumikuga putukat. Ma ei julgenud teda maha lüüa ja ema pidi ise seda tegema. Ükskord suvel ma j u b a magasin...tegelikult ei maganud, vaatasin telekat ja siis märkasid, et mu käe peal on üks must olend ja issand, ma ehmatasin nii ära! Karjuma ma ei pistnud, aga igatahes ei julgenud ma sinna voodisse tagasi pool tundi minna. Pärast ma julgesin ikka. Enne vaatasin korralikult üle, ega ühtegi putukat pole,” ja me jookseme võidu trepist alla. Tema võitis!

“Mis sa arvad sellest, et juba praegu küsiti eksamid ära?”

“Mõnes mõttes on ju see õige. Õpetajatel on lihtsam, kui nad praegu teavad. Me peame ju ka kunagi ära otsustama. Kui ma ise ka tean, et ma pean need eksamid tegema kindlasti, siis ma pühendun rohkem õppimisele. Aga praegu ma küll ei oska öelda, kelleks ma saada tahan. Mul on jumala suur udune auk seal...” vastab ta ja hakkab jälle naerma. Samuti mina. Me ei soovi rohkem sellele udusele augule mõelda ja vaatame kella. Aega veel on.

Tühja kõhu jutud

“Lemmiksöök?”

“Õunakook!” See tuli VÄGA kähku. “Ma pole kaks nädalat õunakooki söönud ja mõte ei tööta. Ma olen õunakooginarkomaan!” “Aga sa just

sõid?” Jälle naer. Küll on lõbus neiu. “Nüüd hakkab juba vaikselt mõjuma...” kõlab vastuseks.

“Kas sa oled nii lõbus koogi pärast või on sul mingi elufilosoofia?” tahan ma kinnitust saada, et see, mida ma sõin, oli ikka õunakook.

Usk iseendasse

“Täna hommikul kummitas mul see Lennoni lugu, et “...I don't believe in magic... I don't believe in Jesus...” ja lõpus on, et ainus, millesse ma usun, olen mina. See on päris filosoofiline laul tegelikult,” vastab ta ja hakkab nimetatud laulu laulma. Oleme jõudnud õpilaste puhkeruumi. See on Eva lemmikkoht koolis.

“Teeme parem turiseisu...” ütleb ta ja viskab diivanile pikali. Ma arvan, et ei tee ja lähen tundi. Eva tuleb ka.

Mirjam Veermaa

Aasta õpetajaks valitud Hele Kiisel: "Elus tuleb kõik süstemaatilise tööga"

Kus asub teie sünnikoht?

Mina olen sündinud Võrumaa tagatipus Missos. See on selline hea koht, umbes 10 km. Lätimaale ja 10 km. Venemaale.

Kas olete kogu aeg tahtnud õpetajaks saada ja kes te oleksite kui mitte õpetaja?

Viiendas klassis olin küll kindel, et tahan matemaatika õpetajaks saada. Oli üks hea seik. Meie, pioneerid, olime apteegis abiks. Meile väga meeldis seal teed kaaluda ja pudeleid pesta jne. Siis saabus sinna Eesti Raadio ja küsis, kelleks me saada tahame. Mitte ükski ei vastanud, et apteekriks, mina vastasin, et matemaatika õpetajaks. Kunagi tahtsin ka dirigendiks saada. Pärast seda on mul olnud mitu muud ideed kaasa arvatud apteeker. Arvatavasti oleksingi apteeker.

Mida tähendab teie jaoks aasta õpetaja tiitel?

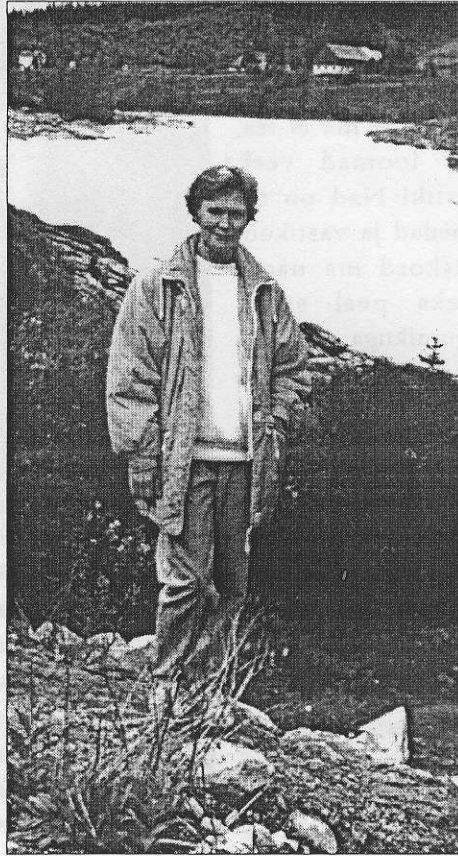
See tähendab seda, et mu tööd on hinnatud.

Mis on siiani teile kõige raskemini tulnud?

Mul polegi neid raskusi nii palju olnud. Pigem on tulnud kõik pideva töö tulemusena. Võib-olla see, kui ma siia Tartusse tööle tulin (mina olen käinud tolleaegse nimega Tallinna Pedagoogilises Instituudis), siis mul polnud siin mitte ühtegi tuttavat ega sugulast, alustasin täiesti nullist. Ja kui ma nüüd tagasi mõtlen, Tartu linnas on väga palju suhteid tutvuste alusel. Kui üks mu endine kolleeg kuulis, et tulin linna nii, et mul ei olnud siin ühtegi tuttavat, siis ta küsis, et kuidas ma üldse julgesin. Ja siis ma hakkasin mõtlema, et miks ma ei oleks võinud julgeda, tol ajal ma lihtsalt julgesin.

Kuidas õppisite eksamiteks?

Keskkooli lõpueksamid tegin ma vabatahtlikult, hinded olid neljad-viied ja tol ajal vabastati niimoodi lõpueksamitest, aga tahtsin saada kogemust kõrgkooli sisseastumiseksamiteks.

Agas kõrgkoolis, olen seda ka oma õpilastele öelnud, õppisin ise ka esimesed poolteist aastat valesti. Mälu oli mul hea, lugesin konspekti paar korda läbi ja siis oli ta mul peas, aga ma ei mäletanud sellest pärast mitte midagi. Siis ma hakkasin õppima nii, et enne konspekti lugedes edasi ei läinud, kui ma igast lausest ei olnud aru saanud ja siis ei olnud ka vajadust seda mitu korda läbi lugeda.

Kas teil on ka eeskujusid olnud?

Ma olen tulnud koolist, kus keskkoolis andsid tunde ainult kolm naist, ülejäänud olid kõik meesõpetajad. Mul on tõepoolest olnud eeskujudeks oma kehalise kesvatuse õpetaja, matemaatika ja füüsika õpetaja. Ja eelkõige sellepärast, et nad olid inimlikud. Me käisime õhtuti kergejõustiku trennis ja nii palju elulisi probleeme sai seal ära räägitud ja lahendatud. Kui praegu mõtlen sellele, et meie kooli enamik õpetajaid on naised, siis tundub, et kuskil on viga. Miks need mehed koolist minema lähevad?

Kui paljust olete pidanud töö nimel loobuma?

Õpetaja amet ongi selline, kus tuleb ainult loobuda, tuleb loobuda oma isiklikust elust, perekonnast jne. Aeg-ajalt öeldakse, et kooli tülles unusta ära, et sul kodu ka on.

Kas on raske olla oma tütre õpetaja ja klassijuhataja?

Olen oma poja klassijuhataja juba olnud, see on läbi proovitud. Aga ma arvan, et see ei õnnestu, kui lapsega oleks probleeme. Kui on tubli laps, siis võib seda endale lubada, aga selge, et see pole kõige parem variant. Sel juhul tulevad klassiprobleemid koju kaasa. Ikka on asju, mida arutatakse, püüad sea vältida või mitte.

Kui palju jääb teil töö kõrvalt vaba aega?

Praegu mitte üldse. Kui aga siiski vaba aega on, siis minu kirk on reisimine ja lugemine. Kõige hullem ongi see, et selle töö kõrvalt ei jõua mitte midagi lugeda. Ja reisinud olen ma väga palju.

Kus olete reisinud?

Endises Nõukogude Liidus Karjala maakitsusest Baikalini, eriti meeldisid Musta mere äärsed paigad. Rootsisis Uppsalas olen käinud nii palju selle pärast, et vastutan õpilasvahetuse eest HTGs. Veel olen käinud Soomes, Saksamaal, Belgias, Tšehhis, Slovakkias, Sveitsis ja Austrias.

Kuhu tahaksite tagasi minna?

Sveitsi ja Austria mägedesse ning pole välistatud, et kunagi elan mõnes teises riigis.

Mida ütleksite trefferistidele?

Elus tuleb kõik süstemaatilise tööga, väga vähe on ette määratud. Ja kui vähegi võimalik, siis reisi, see on suur elamus ja mitte keegi ei saa teilt seda ära võtta.

Koolis taas uus arvutiõpetaja - Harry Sepp

27. novembri infoleht teatas, et alates 27. novembrist alustab arvutiõpetajana tööd Harry Sepp. 1997. aastal uue õpetajana tööle asunud Olev Tõeleid lahkub sellest ametist.

Kus ja kellena Te varem töötasite?

Andmeid minu kohta leiab www.hot.ee koolkr-st.

Mis põhjustel Te sealst lahkusite?

Tartu Õppekeskuses oli mul tähtajaline tööleping. Enne HTG-d tegelesin täiskasvanute koolitusega lepingulisel alusel. Põhimõtteliselt on küsimus ka selles, et kui kaua võib/peab/on ratsionaalne ühel kohal töötada? Koch'il on selle kohta huvitav teooria. Võiksin seda tutvustada. Ühtib minu arusaamaga.

Eelmine õpetaja lahkus päeva pealt. Kas Te teate, mis põhjustel ta lahkus?

Ausalt öeldes EI TEA. Arvan, et antud küsimusele oskavad pädevalt vastata ainult kaks inimest: tööandja – kooli direktor hr. H. Jõgi ja töövõtja – õp. O. Tõeleid.

Minu teada ei korraldatud uue õpetaja leidmiseks konkursi? Kommenteerige palun!

Õppeaasta algul konkurss õpetaja ametikohale toimus. Osalesin, kuid seadsin tööks omad tingimused.

Viisin parasjagu Tartu Õppekeskuses läbitäiskasvanute koolitust, kui mobiil teatas hr.H. Jõgi kõnest. H. Jõgi tegi pakkumise, millega nõusse jäin. Olen tahtnud juba ammu tutvuda õppetöö

korraldusega HTG-s (perioodõpe) ning töö õpilastega mulle meeldib.

Mis suhted on Teil Helmer Jõgiga?

Suhted on tõised. Õpime mõlemad TÜ magistrantuuris. Helmer Jõgi kui tublit koolidirektorit tean pikka aega.

Olete vahetanud töökeskkonda. Kas kohanemine on raske?

Täiskasvanud erinevad kooliõpilastest. Õpilased on aga õpilased, olgu nad siis Saksamaal, Soomes või Rootsis, erinevad ainult motiveeritusest. Ma ei ole veel kohanud HTG-s kiuslikke õpilasi.

Sisseelamine igasse kollektiivi võtab aega. Igas kollektiivis on omad traditsioonid (nn koolikultuur). Nende täielik omaksvõtt võtab alati aega. Ise arvan, et võtan koolikultuuri kiiresti omaks.

Kas Te teete õpilaste seas tüdrukute ja poiste vahel vahet? Kui, siis kuidas?

Ei maksa siin meeste nõrkustele nii väga midagi rõhuda. Oot-oot, mida Maurus ütleski? Et tüdrukul on juuksed..., et tüdrukul on Ja-jah! Poistel on ka juuksed, minul lühikesed. Elus on siiski tüdrukutel poistega võrreldes erinev missioon täita.

Õppimise seisukohalt ei ole aga tüdrukutel ja poistel vahet – mõlemad võivad olla usinad. Mulle meeldiks kui Maarjamaal oleks kool, mis mõeldud

ainult poistele. Ei-ei, see ei ole mitte vangla. Koolipoisid on tavaliselt rohkem iseteadlikumad, soovivad, et neid vähem õpetataks. Tänapäeval peaks õpetaja olema rohkem õpilase juhendaja. Kes vajab rohkem juhendamist, kas koolitüdruk või –poiss?

Mäletan aega, kui käisin Tallinnas rock summeril tütre ja siis pojaga. Erinevus oli olemas.

Aga Maurus oli mees. Milline oleks olnud naisMaurus?

Õppenõukogu on vastu võtnud otsuse, et tundides on mobiiltelefoni kasutamine keelatud. Miks Te ignoreerite seda otsust?

Ilmselt on see harjumus jäänud sisse vanast ajast. Täiskasvanute koolituses andsin oma mobiili numbrid kõigile, et nad saaksid vajadusel mulle helistada. HTG esimestel päevadel nende kõned mulle tulidki. Tunni ajal püüdsin mitte vastata. Kui aga helin väga tüütavaks muutus, siis kuulasin ikkagi “mure” ära või leppisin uue kõne suhtes kokku. Õppenõukogu otsusest ma teadlik ei olnud. Nüüd tean, aitäh!!!

Kas arvutiklassi kasutamisploani on lõpuks valmis?

Lõplikult ei saa see asi küll kunagi valmis, kuna iga uus periood toob kaasa ka uue tunniplani. Samuti on iga asja võimalik veelgi paremini teha. Tundidevabal aja peaksid õpilased arvutiklassi pääsema. Mulle aga ei meeldi, kui arvutitunni ajal soovitakse tunnis mitte osalevate õpilaste poolt arvutiklassi kasutada. Mis siis, et pool klassi on vaba, ikkagi tund ja ikkagi segamatu värk peaks olema. Võiks ju laulmise tundi minna ja öelda: “Teate, mulle tuli laulu isu peale. Ma hakkan nüüd oma joru siin ajama.”

Need asjad tuleks kokku leppida ning siis kokkulepetest kinni pidada. Kui kooli kodukord seda ja seda lubab või seda ja seda keelab, siis ...siis tuleb ka nii teha.

Loodan, et Teie- ja õpilastevaheline koostöö hakkab sujuma ja et me ei pea Teis pettuma?

Ilusat ja parimat Teilegi soovides.

Vilistlane Airi Põder soovitab: "Tuleb elada nii, et oleksid ise õnnelik"

algus esilehel

Millised olid klassikaaslaste suhted omavahel?

Äärmiselt head. Ma ei ole elus enam ühtegi nii heasse kollektiivi kuulunud kui see, mis oli esimesest kaheksanda klassini. See oli midagi tõeliselt fantastilist. Mitte kunagi hiljem pole ma enam saanud nii palju ja nii südamest naerda. Teist nii head klassi maailmas ei saagi olla. Tähendab, me käisime meelsasti väga palju ja sagedasti koos – meil oli peale kooli paar korda nädalas vähemalt mingi ettevõtmine. Sageli toimusid need ettevõtmised pioneerikoonduste nime all, kuna tihti oli see ainus võimalus, miks meid lubati peale tunde koolimajja jääda. Kui olime neljandas-viiendas klassis, mängisime nendel nn. koondustel kõikvõimalikke mängu: pimesikku ja mida iganes. Hiljem tegime teatrit - meil oli klassis oma näitering ja ansambel (biitlite eeskujul). Olime ju õhtupoolse vahetuse lapsed – läksime kooli kella kaheks, tunnid lõppesid alles seitsme-kaheksa paiku õhtul ning siis oli alati tuhat põhjust, et veel koolimajja jääda. Tollel ajal olid hästi külmad talved ning seetõttu tihti külmapühad, nii et kool jättis tunnid ära. Meie tulime siis aga alati terve klassiga peaaegu 100-protsendiliselt kooli, sest siis oli terve päev meie päralt ja oli võimalik koos joosta, mängida, mürada. Kõige kurvem oli, kui tuli koolist puududa, sest siis jäid nii paljust lõbusast ilma. Ning veel midagi, mis võib-olla tagantjärele vaadates sugugi tavaline ei tundu – me käisime väga palju kodudes. Ei olnud peaaegu ühtegi kodu, kus poleks tehtud mõnda pidu tervele klassile. Üldse hoidsime väga ühte, meie klassi deviisiks oli musketäride järgi- üks kõigi, kõik ühe eest. Usun siiralt, et kui keegi oleks suutnud selle klassi energia kokku koguda, oleks sellest piisanud kasvõi kosmosesse sõitmiseks. Väga südamelähedased on mulle ka mu keskkooliaegsed klassikaaslased, kellega koos sai samuti palju ette võetud ja reisitud.

Milline õpetaja on Teile kooliajast meelde jäänud?

Mu esimene klassijuhataja, õpetaja Steinberg, oli südamlikkuse ja headuse kehastus, nagu üks ideaalne algklasside õpetaja olema peabki. Vaieldamatult on mees ka õpetaja Sööde – keemia-õpetaja, kel oli harukordne anne oma aine ka kõige suuremale puupeale selgeks teha. On lihtsalt vapustav, kuidas ta suutis teha keerulise lihtsaks - see ongi omadus, mis eraldab head õpetajat meistriklassi õpetajast. Väga meeldiv oli minu paralleelklassi juhataja ja kirjanduse õpetaja Dea Pahla, kelle tundides arutasime mitte ainult kirjandusega seonduvat, vaid vaidlesime lahti ka elu põhitõed. Tema oli ju selles mõttes eriline, et viis oma klassi algusest lõpuni – esimesest üheteistkümnendani – tol ajal oligi ju kool 11- klassiline. Ja siis veel mu keskkooliaegne klassijuhataja õpetaja Jelena Jerementšuk! Ta on ukrainlanna ning seda avatud ja südamlikku vene hinge tal jätkus - kui vaja, siis pahandas (aga ainult omavahel, mitte kunagi ei kaevanud ta meie peale direktsoonile), kui vaja, siis kallistas. Ainus emotsioon, mida ta ei tunnistanud, oli ükskõiksus. Ta teadis kõigi meie kodusid ja tundis isiklikult kõigi meie vanemaid. Meil oli klassiga komme tähistada tema sünnipäevi - näiteks keskkooli viimases klassis laulsime me oma õpetaja hommikul tema koduakna all üles. Oma klassi kokkutulekud korraldame siiani õpetaja Jerementšuki juubelitel.

Mida tähendab see nimi Teie visiitkaardil – dermatoveneroloog?

See tähendab naha- ja suguhaiguste arsti. Tuleb sõnadest *derma* (kreeka keeles *nabk*) ja *Veenus*, kes ju teatavasti on armastuse jumalanna. Veneroloogia tähendabki Veenuse haigusi ehk siis haiguseid, mis on seotud armastusega.

Mis Teid ajendas just seda õppima?

Ega mingisugust väga kindlat ideed tegelikult olnudki. Otsusele jõudsin

viimasel minutil ja peale jäi vanaisa soov. Ma õppisin hästi ja tegelikult vist polnud teaduskonda, kuhu ma sisse poleks saanud. Vahepeal oli mul suur soov saada ajakirjanikuks, aga esitasin endale küsimuse, et kas mul ikka jätkub tuld ja sädet olla tõeliselt hea ajakirjanik, kes ennast ei kordaks. Kehv ega keskpärane ma kindlasti olla ei tahtnud. Kodus ütles aga vanaisa vana ja targa ning mitu valitsust üle elanud mehe, et õpi arstiks, arste on vaja iga valitsuse ajal. Teisest küljest huvitas mind psühholoogia ja kõiksugune inimsuhetega seonduv, mistõttu mõtlesin, et kui ma oma elus midagi selles valdkonnas ära tahan teha, oleks läbi arstiteaduskonna need ukSED mulle alati avatud.

Kuidas Te iseloomustaksite end viie sõnaga?

Kohanemisvõimeline, elurõõmus, salliv aga samal ajal ka üsna vaoshoitud ja visa.

Mida tahaksite öela praegustele treffneristidele?

Kõige tähtsam on kooli puhul tema vaim. Me saame üksteist elus väga palju aidata ja toetada (nagu ülikoolis läbi korporatsioonide). Oleks väga ilus, kui kestaks edasi komme, et üks treffnerlane aitab teist, ka siis, kui nad pole otseselt tuttavad. Aga nii võib see olla ainult juhul, kui selline soe suhtumine on koolist hinge kasvatatud ning on väga tore, kui see on olemas ja kannab edasi treffneri vaimu. Kui veel midagi öelda, siis soovitan seada endale võimalikult kõrged eesmärgid, sest kui sa ise endasse ei usu, siis ei usu sinusse mitte keegi ja nagu minuaegne ülikooli rektor professor A. Koop õpetas - tuleb seada endale võimalikult kõrged eesmärgid, sest elu teeb omad korrektiivid ja tõmbab sealt niikuinii poole maha. Samas ei koosne elu aga ainult eesmärkidest – tuleb elada nii, et oleksid ise õnnelik ja ka teised sinu ümber.

Tea Narusberg

Pisut seksi? Hoopis turvaseksi ?

Lapsepõlve lõpp olgu turvaline

Nad hiilisid koolimajja, sest oli juba külm ja õhtu ning neil oli tung, mis vajab samasuguse tungiga vastamist.

Sellel lool oli õnnelik lõpp ehk "asi sai aetud" ning nad olid jälle rahul(datud). Sellest lihtsalt ei räägita, sest tegu on intüümseima seigaga inimese elust. Sarnaseid situatsioone on koolimaja seinad varemgi näinud ja see ei ole midagi erakordset, kuna ka kooliskäijad on eelkõige inimesed, kes vajavad kõike vähemal või rohkemal määral sarnaselt täiskasvanutega. Tihtipeale viimased lihtsalt ei suuda märgatagi, et nende lastest on saanud täiskasvanud. Murdeiga on ka enamusel gümnasistidel juba läbi, kuid täiskasvanu ka veel ei olda...kas kohe seksima? Sellele küsimusele saab vastata igaüks vaid ise.

Peamiseks probleemide aluseks on nimetatud informatsiooni kättesaadavust. Samas tuleb selleks vaid ise vaeva näha. Vabalt on saadaval igasugused teatmikud, olemas nõustamiskabinetid (küllastage Tartus Raekoja plats 9), internet. Vaevalt asi ka laiskuse taha jääb. Näidake üles huvi ja ükski teie küsimus ei jää vastuseta.

Seksi all mõeldakse tavaliselt seksuaalvahekorda. Tegelikult tähendab see aga palju enam. Eelkõige kaasneb sellega seksuaalsus, kus asetuvad olulistele kohtadele naudinguprintsiip kui ka tunded iseenda, oma keha ja teise inimese

suhtes. Muidugi on see individuaalne. Mõni ei otsi ju üldse tundeid. Rahuldust saadakse juhusuhetest, kuid nendega kaasneb ka suurem risk haigestuda. Püsipartneri puhul siiski ju teatakse teineteist, oluline on usaldus.

Seksuaalkasvatust on koolides rahuldaval kui mitte heal tasemel. Siiski kurdetakse teemale vale nurga alt lähenemist. Näiteks suguhaiguste nimekirjaga konspekt ei ole veel mingi vahend nendest hoidumiseks. Samas ei ole suudetud ka muud võimalust välja pakkuda. Inimene õpib küll ainult oma vigadest, kui siinkohal on ju mõttetu kõiki suguhaigusi läbi põdeda.

Mõttekas on teada, et murede eneselehooldamine ei aita neid lahendada. Ka oma tunnete allasurumine on kuritegu eelkõige iseenda vastu. Võtmesõnadeks võiksid olla julgus küsida, huvi tunda, arutleda, kuulata. Peamine on olla aus. Ärge kartke oma tundeid välja näidata. Pole ka vahet, kas ihalusobjektiks on poiss või tüdruk. Saatke talle signaal ja te võite saada väga õnnelikuks!

Igatsus läheduse ja tähendusriikka suhte järele on vähem või rohkem teadvustatud osa iga inimese elus. Selle algus on varases lapsepõlves. Üksindus on läheduse vastaspoolus. Ka see on inimeseksolemise üks osa, eksistentsiaalne üksindus, mille puhul kehtib põhimõte - keegi ei saa minu eest minu elu elada ja

minu kannatusi kannatada; oma elu saan elada vaid mina ise.

Eneseavamine on vastastikkumõju-tatav tegevus. Mida enam avab ennast üks partneritest, seda enam tunneb vajadust samaga vastata teine partner. Lähedus on võimalik, kui paar õpib teineteise eest hoolitsema.

"Müllang" ei propageeri mitte seksi, vaid turvaseksi ning alati on treffneristil targem oma lõuna- või saiarahast natuke kõrvale panna, näiteks kondoomi osta ja siis alles rõõmsalt edasi seksida. Uskuge seda, sest siis te seksite tõesti rõõmsamalt. Ja kui te ka ei ole mingid erilised seksijad, siis kandke kondoomi ikka kaasas, et mõnikord lihtsalt huvi pärast sellest õhupall puhkuda. Hoidke teineteist, sest elu on lüüagi lühike, et seda üksinduses veeta...

Väljavõte MINU ENESEAUSTUSE DEKLARATSIOONist

Mina olen Mina Ise. Ma olen kogu maailmas ainukordne. Minule kuulub mu keha koos kõigega, mida ta teeb. Mu kõikevõimalikud tunded: viha, rõõm, pettumus, armastus, kaotusvalu, ärevus. Ja minu teod, olgu nad suunatud teistele või mulle endale. Mulle kuuluvad minu kujutelmad, mu unistused, mu lootused, mu birmud. Mina olen mina ise ja ma meeldin endale.

Kadri Kroon

10 head põhjust, miks kasutada kondoomi:

1. Kondoomi õige kasutamine ei tee sind nooreks lapsevanemaks.
2. Kondoomi ainus teadaolev kõrvaltoime on harva esinev lateksallergia.
3. Kondoomi tuleb kasutada vaid siis, kui vahekord tõesti toimub.
4. Kondoomi ostmiseks pole vaja teha visiiti arstile.
5. Kondoom aitab vältida suguhaigusi, AIDS kaasa arvatud.
6. Kondoom aitab vältida emakakaelavähki, kuna arvatavalt on smegmas vähkitekitaavaid aineid.
7. Kondoom muudab vahekorra muretumaks.
8. Kondoomi saab pärast vahekorda kontrollida, et te saaksite ennast tunda turvalisemalt.
9. Kondoom maksab vähem, kui kondoomita seksimisel võimalike tekkinud tagajärgede likvideerimine.
10. Kondoomide valik on lai - lõbusatest roosadest figuuridest mustade mustikamaitsetelteni.

allikas: internet

Tsikliklubis lahe pidu

8. detsembril toimus järjekorranumbrilt kolmas pidu niinimetatud Kruusaagu pidude sarjast.

Algselt Kruusaaku planeeritud pidu toimus tehnilistel põhjustel Annelinnas asuvas tsikliklubis. Kohavahetusest tulenenud segadus oli suur ja korraldajate mure, et rahvas kohta üles ei leia, tundus igati põhjendatud. Sellest hoolimata ilmus kohale hämmastavalt palju inimesi ja pidu läbi ei kukkunud.

Lisaks arvatist lastavale muusikale oli seekord esinemas ka kaks bändi – Ahjalt pärit “Lussu” ja Tartus tegutsev “Ragamuffin”. Esimesena pillide taha asunud

“Lussu” suutis oma vaimukate ja energiaküllaste lugudega seni seinte ääres istunud inimesed põrandale meelitada ja neid seal ka hoida. Pärast “Lussu” esinemist alustanud “Ragamuffin” oli publiku ees märksa ebakindlam. Hoolimata lõpuloole pidevast edasilükkamisest jäi nende esinemisest kokkuvõttes siiski väga hea mulje. Bändidele järgnenud aja sisustas arvutist lastav muusika.

Järjekordne õnnestunud pidu oli heaks reklaamiks korraldajatele. Lootkem, et neil on veel piisavalt jõudu korraldamaks järgmine ja veel parem pidu.

“Miilang” küsib, “Ragamuffin” vastab

Kontserdil esines ka põhiliselt meie kooli poistest koosnev grupp nimega Ragamuffin. Poisid rääkisid endast ja üritusest järgmist:

Kuidas kontsert läks?

E: Hästi. Kontsert oli... me jäime üpris rahule. Väga tore rahvas oli.

R: Positiivseid elamusi sai.

E: Mina ise kartsin küll, et kuidagi nüri tuleb see meie variant.

R: Mina kartsin, et rahvast ei tule.

Kas enne kontserti olnud jamad mõjusid ka kuidagi?

E: Jah. Kohutav närvipinge oli.

R: Mul ei olnud üldse, just väga hea oli.

E: Mul oli just närvipinge sees, et kohe annan otsad.

R: Hea, et üldse toimus.

E: Tõesti üllatas, kui palju rahvast oli.

Miks te üldse hakkasite bändi tegema?

E: Midagi peab ju tegema.

R: Kuidagi peab ennast ju väljendama.

E: Jah, sellised noored, kes narkootikumidele ei tarbi ja suitsu ei tee. Bändi tuleb teha või trenni, ükskõik mida.

Teie loosung on “Ei narkootikumidele”?

R: Jah.

E: Põhimõtteliselt küll. Me ei ole siuksed mehed, kes lähevad nurga taha ja

tõmbavad rohelist. Seal on neid aineid rohkem sees kui tubakas. Me ei tea, mis nende nimed on, aga need on halvad.

Kes teil lugusid kirjutavad?

E: Mina kirjutan sõnu ja viisi olen ka mina mõelnud, aga käike teevad Raimond ja Erik.

Kus te kokku saite?

E: No, mõte tekkis meil juba eelmine suvi.

R: Jah, mõtlesime, et davai, teeme bändi.

E: Aga see teostus võttis jube kaua aega.

R: Pool aastat.

E: Jah, me nüüd sügisel, ei augusti lõpus alustasime.

Kõrva hakanud uued plaadid

BLUR “The Best Of”

10 aastat tegutsenud, maailma parimaks bändiks tituleeritud (ja mitte asjata) Blur ilmutas parimate lugude kogumiku, kus lisaks 17 varasemale loole leidub ka üks uus lugu. See on “Music Is My Radar”, mis on jällegi üks huvitav lähenemine indie-rock’ile. Sel ajal, kui Oasis on juba tükk aega madalseisus, millest oluliselt ei päästa ka nende äsjailmunud live-album, siis Bluri puhul tuleb oodata uut plaati ja väga! On ju tegemist kompleksivabade kunstinimestega ja see olemus tuleb ka nende muusikas välja. Kellele vähegi rock meeldib, ostku see plaat ja kohe! (5/5)

**FATBOY SLIM
“Halfway Between
The Gutter And The
Stars”**

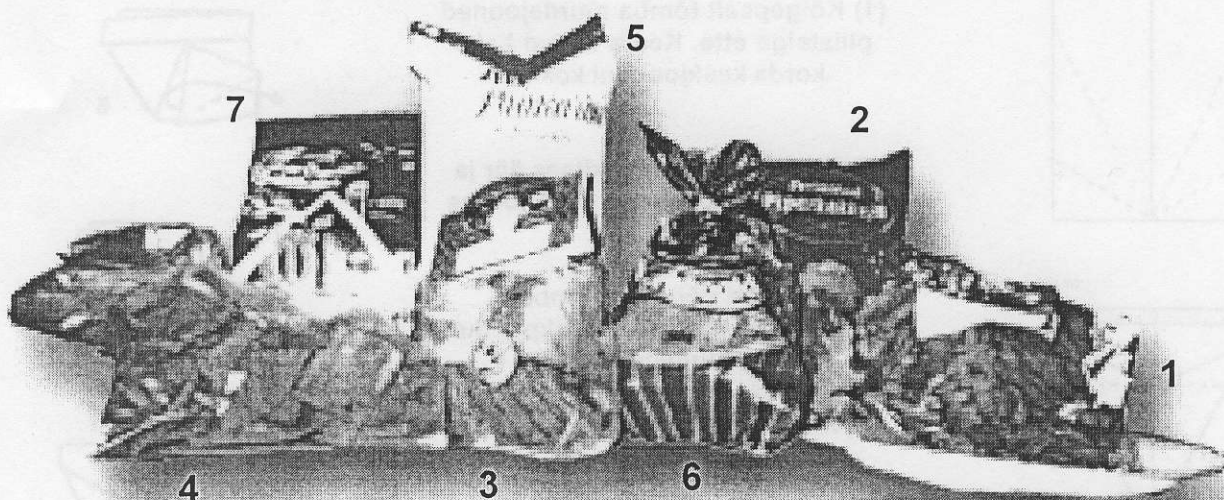
Fatboy on oma uue albumi teinud rohkemate klubilistemate biitidega. Olgem ausad, eriti positiivne tulemus see küll pole, kohati on isegi igav. Kuigi Macy Gray ja Bootsy Collins ka osalus polegi nii hull ja Jim Morrisoni hääle kasutamiseks on sama lugu. Vanadele Slimi fännidele ehk istub “YaMama”, mis on päris korralik techno-rock. Siiski ootas sellelt albumilt enam. (3/5)

**GURUS JAZZMATAZZ
“STREET SOUL”**

New Yorgi underground-räppar Guru, Gang Starri mees, on ilmutanud uue plaadi sarjast Jazzmatazz. Kaasa teevad The Roots, Kelis, Junior Reid, Herbie Hancock, Graig David jpt. Nagu ikka, kokku on segatud räppi, jazzi, aga ka souli ja r'n'b-d, mis on küll etem, kui MTV-s käitav ollus. Olemuselt räpp-album, ent seda võib ka souliks nimetada, nagu Guru seda teeb. (4/5)

Teejuht piparkookide maailma

Maailma parimad on kodus tehtud piparkoogid. Ikka need, mille tarvis ise tainast mäsitakse ja mida mitu õhtut vormitakse-küpsetatakse.

Kiirel ajal ei jätku kõigil aega ega kannatustki kodus kokkamiseks. Poodides on virnade kaupa kotikesi, pakikesi, tuutukesi, mis kõik üsna sarnaselt lõhnavat krõbedat maiust pakuvad. "Miilang" ladus ostukärrusse seitset sorti piparkooke, et maitsmise abil selgitada välja oma lemmik.

Ühte panime tähele kohe – ükski valmistaja polnud oma toodet pakkinud loodussõbralikku ümbrisesse.

Veski Jõulupiparkook (1) (250g ca 12 EEK) – PARIM! Väest hindajast neli eelistasid just neid. Võid pakkuda kodus küpsetatud piparkookide pähe, nagu äsja ahjust tulnud – jahused, pisut kõvad ja servast isegi kõrbenud. Hambututele ei soovita. pakis on igasuguse kujuga vigureid. Pakend liiga tagasihoidlik.

Fazer (2) (400g ca 17 EEK) – pälvis II koha. Üsna sarnased kodustega, kõige paksemad lillekujulistest – ei lähe katki ja võib taskus tundi kaasa võtta, hinda väärt. Paksend on armas, punane ja paberist.

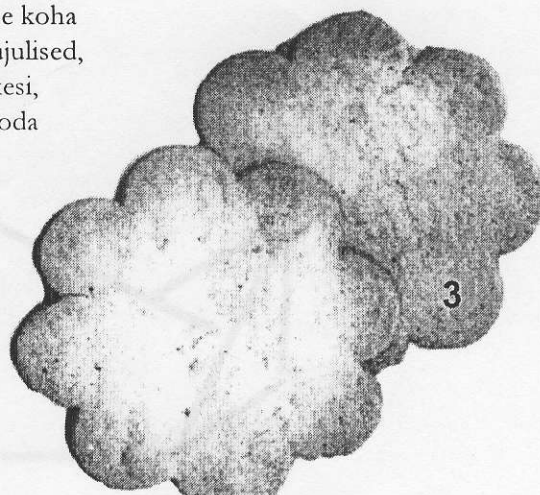
Balti Sepik (3) (300 ca 15 EEK) – austusväärne III koht. Pakendil pääsukesega kleeps. Võtad ühe ja ei suuda lõpetada (võib tekitada sõltuvust), õhukesed, lähevad kergesti katki, pisut soodased.

Tirsi piparkook (4) (500g ca 15 EEK) – sai kõige ekstreemsema maitsega piparkoogi nimetuse. Maitseb nagu sirel või ei maitse üldse. On selline kevadine ja kergelt lõhnastatud.

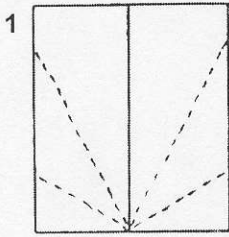
Jyvähylvä (5) (500g ca 22 EEK) – paksud ja toekad lillekujulised nikerdised, maitseaineid on mõnusalt palju, väga suur pakk.

Gille piparkoogid (6) (250g ca 12 EEK) – sai austusväärse viimase koha piparkookide klassis. Südamekujulised, sisaldavad sulamata suhkrutükikesi, seest õõnsad, maitsetud ehk sooda maitsega.

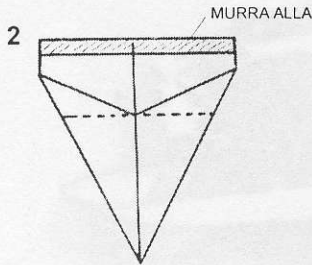
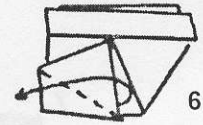
Goppenrath (7) (400g ca 16 EEK) – petukaup, tuleks piparkookide hulgast välja arvata. Väga rasvased, pakend ei paista läbi, küllaltki suurte mõõtmetega, kunstiliselt kujundatud.

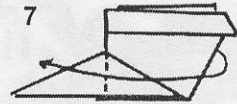
Voldime jõuludeks päkapiku saapa

(1) Kõigepealt tõmba murdejooned pliiaitsiga ette. Keera küljed kaks korda keskjooneni kokku.

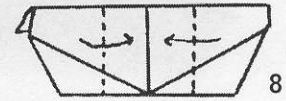

(2) Siis voldi ülemine kitsas äär ja tippude ühenduskoha kolmnurkne osa töö alla.

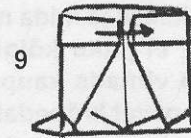
(3) Nüüd pööra töö ümber. Voldi kolmnurkse osa vasakpoolne külg alumise ääreni.

(4) Voldi töö keskjoonelt allapoole pooleks.

(5) Nüüd jääb kujundi peale avausega avausega osa.

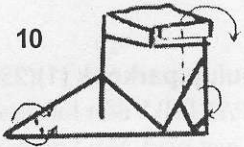
(6) Lükka seda sõrmega seestpoolt väljapoole ja voldi murdjooned tugevalt sisse.

(7) Voldi töö lahti.

(8) Küljed voldi keskjooneni.

(9) Lükka ülemised servad üksteise sisse.

(10) Lõpetuseks voldi saapas parempoolselt välimiselt küljelt sissepoole. Päkapiku saapa nina võid ka üles keerata.

